

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 27 maja 2013 r.

DOLiS/DEC-588/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku Pana I. S. o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 7 listopada 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1072/12/67653,67654), dotyczącą jego skargi na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez G. S.A.,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęły skargi Pana I. S. (zwanego dalej również Skarżącym) z dnia [...] stycznia i [...] lutego 2012 r. na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez G. S.A., zwany dalej Bankiem.

Skarżący wskazał, że skargi dotyczą cyt. „bezpprawnej kontroli danych osobowych w B[...] przez G[...]”. Skarżący poinformował, że „[w] wyciągu z B[...] okazało się, że w dniu [...] marca 2011 roku moje dane osobowe sprawdzane były przez G[...]” oraz podniósł, iż nigdy nie wyrażał zgody, ani też nie przedstawiono mu do podpisu dokumentu ze zgodą na taką czynność. Skarżący poinformował również, że w dniu [...] grudnia 2011 r. w oddziale w Ś. złożył reklamacje w związku z bezprawnym sprawdzeniem jego danych osobowych w B., podczas składania reklamacji kierowniczką stwierdziła, że nie widzi żadnych uchybień, oraz że po ustawowym terminie otrzymał odpowiedź, która nie jest zgodna z faktami. Skarżący wskazał, iż prosi „(...) o pomoc w wyjaśnieniu na jakiej podstawie G[...] kontrolował moje dane w B[...]w dniu [...] marca 2011 roku”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności.

1. Bank przetwarza dane osobowe Skarżącego w zbiorze o nazwie „Z[...]”.
2. W wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania Bank wskazał, iż cyt.: „Bank pozyskał dane osobowe Skarżącego na podstawie dokumentu tożsamości przedłożonego pracownikowi G[...] SA podczas osobistej wizyty I[...] S[...] w palcówce bankowej w Ś[...] w dniu [...] marca 2011 r. i wyrażonej Jego ustnej zgodzie na

złożenie zapytania w B[...] (B[...] B[...] S.A.". Bank poinformował również, iż pozyskał dane dotyczące Skarżącego „na podstawie badania w B[...] (...), które to badanie odbywało się w celu sprawdzenia zdolności kredytowej i zostało zainicjowane na żądanie klienta w związku z wyrażoną przez Skarżącego ustną zgodą w dniu [...] marca 2011 r. Po sprawdzeniu w B[...] I[...] S[...] odstąpił od dalszego ubiegania się o kredyt w G[...] SA. Następnie za zgodą i wolą Skarżącego złożono wniosek kredytowy w dniu [...] grudnia 2011 r. W obu powyższych przypadkach doszło do przekazania i udostępnienia przez I[...] S[...] pracownikowi Banku dowodu tożsamości. Na podstawie przekazanych danych (zawartych w dowodzie osobistym) w dniu [...] grudnia 2011 r. został zarejestrowany w systemie wniosek kredytowy, który następnie został wydrukowany i przekazany klientowi. I[...] S[...] otrzymanego do podpisu od pracownika Banku wniosku nie podpisał jak również nie zwrócił go pracownikowi Banku”.

3. Odnosząc się reklamacji Skarżącego Bank oświadczył, iż cyt.: „G[...] SA otrzymał w dniu [...] grudnia 2011 r. i zarejestrował pod nr [...] skargę I[...] S[...] dotyczącą wyjaśnienia okoliczności na podstawie, których dokonano sprawdzenia Skarżącego w bazie B[...] w dniu [...] marca 2011 r. Bank w odpowiedzi poinformował, że badanie w B[...] odbyło się w wyniku ustnej prośby/zgody Skarżącego skierowanej do Pracownika Banku. Pracownik Banku dokonał sprawdzenia sytuacji I[...] S[...] w bazie B[...] na podstawie udostępnionych przez Skarżącego danych osobowych (dowód osobisty) oraz wyrażonej zgody na takie sprawdzenie. W dniu [...] lutego 2012 r. I[...] S[...] przesłał do G[...] SA odpowiedź na otrzymane pismo, w którym oświadczył, że nie przyjmuje do wiadomości wyjaśnień Banku w przedmiotowej sprawie oraz ponownie zażądał wyjaśnienia okoliczności związanych z badaniem jego zdolności kredytowej w B[...]. Bank ponownie wyjaśnił okoliczności zaistniałego zdarzenia i wobec uznania, że Skarżący udzielił zgody na sprawdzenie w bazie B[...], Bank podtrzymał stanowisko przedstawione w piśmie z dnia [...].01.2012 r.”.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie Generalny Inspektor w dniu 7 listopada 2012 r. wydał decyzję (znak: DOLiS/DEC-1072/12/67653,67654), odmawiającą uwzględnienia wniosku.

W ustawowym terminie Skarżący złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. W uzasadnieniu wniosku Skarżący podniósł m.in., iż „(...) w żaden sposób nie wyrażałem zgody na sprawdzenie moich danych osobowych w B[...]. Kilka lat pracowałem na stanowisku specjalisty ds. kredytów i dokładnie znam zasady postępowania. Nikt nigdy nie uprzedził mnie, ani nawet poinformował, że moje dane osobowe będą sprawdzane w B[...]. W dniu [...] marca nie drukowano żadnego wniosku i nie było o tym mowy. Natomiast [...] grudnia dopiero na koniec spotkania został wydrukowany wniosek z którym udałem się do kierowniczk i złożyłem oświadczenie o odmowie podpisania tego wniosku, następnie napisałem odręcznie skargę, bo kierowniczka nie widziała nic złego w postępowaniu obsługującej mnie Pani. Stwierdziła nawet, że to jest normalne postępowanie w tym banku. Po ok 1 godzinie kierowniczka zadzwoniła do mnie i zapytała mnie czy mógłbym przyjść jeszcze raz do banku. Kiedy poszedłem zaczęła mnie przekonywać do wycofania skargi, bo w przeciwnym wypadku będzie zwolniona Pani która mnie obsługiwała i zaproponowała mi nagrodę w formie sprzętu DVD, który w tym czasie był wydawany nowym klientom banku”.

Bank, odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Skarżącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podtrzymał swoje dotychczasowe wyjaśnienia.

Po powtórny rozpatrzeniu sprawy Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji z dnia 7 listopada 2012 r. jest prawidłowe, a okoliczności podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie uzasadniają jego zmiany.

Generalny Inspektor podtrzymuje zajęte w zaskarżonej decyzji stanowisko, iż zgoda osoby, której dane dotyczą, nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, wówczas, gdy zostaje spełniona którakolwiek z przesłanek wskazanych w art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: (pkt 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, (pkt 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, (pkt 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, (pkt 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, (pkt 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Oceniając kwestię sprawdzenia przez Bank danych osobowych Skarżącego w B. S.A. (zwanym dalej B.), należy mieć na uwadze, że aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376 z późn. zm.). B. jest instytucją o której mowa w art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe, zgodnie z którym banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: (pkt 1) bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 128d ust. 1. Zgodnie z art. 105a ust. 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, art. 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Podkreślić w tym miejscu należy, że informacje zawarte w zbiorze B. służą mającemu wypełnianiu przez banki jako instytucje zaufania publicznego ich ustawowych obowiązków związanych z koniecznością dokładania szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych, czyli w zakresie ochrony depozytów (art. 50 ust. 2 Prawa bankowego), a także z koniecznością należytego badania zdolności kredytowej, od której istnienia (zgodnie z art. 70 ust. 1 Prawa bankowego), bank uzależnia udzielenie kredytu. Badanie zdolności kredytowej, na którą składa się zdolność do spłaty zobowiązań i wiarygodność kredytowa, jest niezwykle istotnym elementem w działalności banku. Instytucje o których mowa w art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe, zostały utworzone właśnie w celu zmniejszenia dla banków i instytucji kredytowych ryzyka udzielania trudnych kredytów, przyspieszenia i uproszczenia procedur kredytowych, wspomaganie decyzji banków dotyczących udzielania kredytu. Z wyjaśnień Banku wynika, iż dokonując weryfikacji Skarżącego w B. działał w celu sprawdzenia zdolności kredytowej Skarżącego. Mając na uwadze,

że Skarżący nie kwestionuje tego, że jego obecność w placówce Banku w dniu [...] marca 2011 r. była spowodowana zamiarem ubiegania się o udzielenie kredytu przez Bank, wyjaśnieniom Banku w tym zakresie nie można odmówić wiarygodności. Z uwagi zaś na cel działania Banku, kwestionowana przez Skarżącego a dokonana w dniu [...] marca 2011 r. operacja na jego danych osobowych (sprawdzenie informacji o nim w zbiorze B.) znajduje oparcie w przesłance wymienionej w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy (w związku z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego), co powoduje, że dla legalności tego przetwarzania zgoda Skarżącego - co do istnienia której w świetle rozbieżnych wyjaśnień stron istnieją uzasadnione wątpliwości - nie była wymagana.

Wobec powyższego zasadna była odmowa uwzględnienia wniosku. Z uwagi na niestwierdzenie naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, brak jest bowiem podstaw do zastosowania przez Generalnego Inspektora środków, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: (pkt 1) usunięcie uchybień, (pkt 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, (pkt 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, (pkt 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, (pkt 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, (pkt 6) usunięcie danych osobowych.

Podsumowując, po ponownym rozpatrzeniu sprawy Generalny Inspektor podtrzymuje stanowisko, że przetwarzanie danych osobowych Skarżącego w sposób zakwestionowany w jego skargach nie naruszyło przepisów o ochronie danych osobowych, w związku z czym utrzymuje rozstrzygnięcie zawarte w decyzji z dnia 7 listopada 2012 r.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).